

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ábrók László ügyvéd által képviselt felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 7., Hiv. sz.: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe a dr. Balázs Csaba ügyvéd által képviselt Alperesi beavatkozó az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2011. évi március hó 11. napján kelt 3.K.33.113/2010/6. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint, míg a beavatkozónak 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak a - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 34.§-ának (1) bekezdése alapján a külön jogszabályban közvilágításra kötelezett ... Önkormányzatával (a továbbiakban: Önkormányzat) megkötött szerződéssel átvállalta a közvilágítási kötelezettség teljesítését. Ezt követően a város közvilágítási költségeinek kedvező elszámolása érdekében, mint a helyi önkormányzatokat megillető szerződéskötési kötelezettség kedvezményezettje, az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó árképzési szabályoknak megfelelő áron kérte a beavatkozótól a villamos energia vásárlási szerződés megkötését. A kérelmét azonban a beavatkozó arra hivatkozással utasította el, hogy a felperes és nem az Önkormányzat lenne a szerződő fél.

Az alperes a 2010. május 27. napján kelt ... számú határozatával elutasította a beavatkozóval szembeni felperesi panaszt. Indokolása szerint a Vet. és a Vet. végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) taxatív módon felsorolja a jogosultak körét, abban a felperes nem szerepel. Az általa igényelt jog az önkormányzatokat illeti meg, a gazdasági társaságokat nem.

A felperes keresetében elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a beavatkozó - az általa igényelt tartalomnak megfelelő - szerződés megkötésére való kötelezését kérte. Állította, hogy a Vet. 34.§-a nem kizárólag a felhasználó és az elosztói engedélyes közötti jogviszonyt szabályozza, hanem általában rendezi a közvilágítást a villamos energia elosztás körén belül. Lényeges körülmény az, hogy a közvilágítási kötelezettség átvállalása után is ... közvilágítása marad az, amit a vonatkozó jogszabályok kedvezménytel támogatnak. A beavatkozó a jogszabályok önkényes értelmezésével mintegy hatósági jogalkalmazói tevékenység végzett, a gazdasági erőfölényével visszaélve nem teljesítette szerződéskötési és szolgáltatási kötelezettségét.

Az alperes ellenkérelmében a határozatban foglaltak fenntartása mellett kérte a kereset elutasítását.

A beavatkozó az alpereshez csatlakozva, az általa előadott indokokra hivatkozással kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a Vet. 50.§-ának (4) bekezdésében, valamint a Vhr. 26/A.§-ának (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra utalással megállapította, hogy a kedvezmény kifejezetten és konkrétan egy taxatív felsorolt személyi körhöz kötődik. Amennyiben a jogalkotó lehetővé kívánta volna tenni azt, hogy a közfeladatot ellátó gazdasági társaság is részesülhessen az adott kedvezményben, akkor ezt egyértelműen megfogalmazta volna a jogszabályban. A gazdasági társaság azonban nem szerepel a Vet. illetve a Vhr. jogosultakra vonatkozó felsorolásában. A beavatkozó jogértelmezése ezért nem önkényes, nem járt el hatóságként, csupán a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő magatartást tanúsított, az esetleges piaci erőfölényétől függetlenül. A jogszabályok esetleges hiányosságait sem az alperes, sem a bíróság nem vizsgálhatja, ezekre hivatkozással nem lehet a jogszabályok tartalmával ellentétes döntést hozni.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatását kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte, ezért az ítélet jogsértő. Állította, hogy a Vet. 34.§-a szerinti közvilágítási feladatot átvállaló társaságként a közvilágítási kötelezett Önkormányzat képviselőjében eljárva tartott igényt a Vet. 50.§-ának (4) bekezdésében kifejezetten megjelölt önkormányzat részére biztosított kedvezményes elszámolási ár alkalmazására. Álláspontja szerint a kedvezményt a

felhasználónak, vagyis a közvilágítási tevékenység végzésére köteles önkormányzatnak kívánta a jogalkotó biztosítani függetlenül attól, hogy ezt a tevékenységet kiszervezte-e vagy sem. A lényeg ugyanis az, hogy a közvilágítási kötelezettség átvállalása után is a város közvilágítása marad a jogszabállyal kedvezményrel támogatott áram vételezése. A Vet. 34.§-a nem kizárólag a felhasználó és az elosztói engedélyes közötti jogviszonyt szabályozza. A Vet. esetleges pontatlan megfogalmazása miatt nem lehet a kiszervezésre hivatkozással korlátozni az önkormányzatoknak biztosított kedvezmény igénybevételét. Életszerűtlen és ésszerűen nyilvánvalóan nem várható el, hogy a törvény minden egyes kérdésnél, minden egyes konkrét lehetséges formát szabályozzon. A jogalkotó teljes bizonyossággal nem akart egyetlen önkormányzatot sem kizárni a kedvezményből pusztán azért, mert a törvényi kötelezettségét a kiszervezés miatt egy speciális formában teljesíti. Ettől még az Önkormányzat kötelezettségét végzi, az Önkormányzat jogán, az Önkormányzat megbízásából.

A fellebbezéssel szembeni ellenkérelmében az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A korábbiak fenntartása mellett hangsúlyozta, hogy az egyetemes árra való jogosultságnak két együttes feltétele van; közfeladatot kell ellátni, emellett a taxatív felsorolással meghatározott személyi körbe is bele kell tartozni. A felperes azonban nem a felsorolásban megjelölt önkormányzat, hanem egy piaci alapon működő profitorientált gazdasági társaság. Az Önkormányzatnak a tevékenység kiszervezésekor azt is mérlegelnie kellett, hogy a közvilágítás gazdasági társaság igénybevételével való ellátása során magasabb lesz a villamos energia ára.

A beavatkozó az alpereshez csatlakozva kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem tartozik a Vet. 50.§-ának (4) bekezdésében felsorolt személyi körbe, ezért nem köthet vele az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó árképzési szabályoknak megfelelő áron villamos energia vásárlási szerződést.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 340.§-ának (5) és (6) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a fellebbezési kérelem és az ellenkérelmek korlátai között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben, helyesen állapította meg a tényállást, amely alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezések megfelelő értelmezésével helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresetét el kell utasítani. A felperes a fellebbezésében nem hivatkozott olyan indokra, amely az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét megkérdőjelezné, nem jelölt meg olyan tényt vagy körülményt, amely a fellebbezés kedvező elbírálását eredményezhette volna. Mivel a felperes a fellebbezésében lényegében megismételte az elsőfokú

eljárásban előadottakat, és az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének valamennyi, a felperesi érveléssel szemben adott teljeskörű, alapos, kellően részletes jogi indokolásával maradéktalanul egyetért, ezért azt nem ismétli meg. A fellebbezésben foglaltakra utalással a következőket hangsúlyozza.

A Vet. 50.§-ának (4) bekezdése félre nem érthető módon rendelkezik arról, hogy kik jogosultak az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó árképzési szabályoknak megfelelő áron villamos energia vásárlási szerződést kötni. E felsorolásban a felperes - általa is elismerten - nem szerepel, hiszen ő gazdasági társaság, vagyis nem költségvetési szerv, illetve intézménye, nem helyi önkormányzat vagy annak költségvetési intézménye, de nem is egyházi jogi személy vagy közfeladatot ellátó alapítványi fenntartású intézmény. Ennél fogva a felperes annak ellenére nem jogosult a kedvezmény igénybevételére, hogy a helyi közvilágítás átvállalásával helyi önkormányzati közfeladatot lát el. A felperes állította, hogy a jogszabály magát a közvilágítást támogatja kedvezménnyel, ám nem adta indokát annak, hogy a Vet. 50.§-ának (4) bekezdésében foglaltaktól miért kellene esetében eltekinteni. Törvényi rendelkezés hiányában a meghatározott személyi kört azon az alapon sem lehet gazdasági társaságra kiterjeszteni, hogy a cég az Önkormányzat kötelezettségét teljesíti az Önkormányzat megbízásából, az Önkormányzat jogán.

A felperes azzal is érvelt, hogy az Önkormányzat képviselőjében eljárva tartott igényt a kedvezményes elszámolási ár alkalmazására. Ezen állításának azonban ellentmond az Önkormányzattal kötött szerződés, amely nem képviselőre, hanem a közvilágítási kötelezettség teljesítésének átvállalására vonatkozik. A képviselő lényege az, hogy a képviselő a képviselt helyett és nevében jár el, eljárásával azonban a képviselt személy részére szerez anyagi jogokat, illetve vállal kötelezettségeket. A felperes önálló gazdasági szereplő, a közvilágítási közfeladat átvállalását követően önállóan végzi a közvilágítási tevékenységet, ezzel összefüggésben nem az Önkormányzat, hanem a saját maga számára szerez jogokat és vállal kötelezettségeket. A felperes a saját nevében, a maga számára kérte az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó árképzés alkalmazását, vagyis ő kívánt a beavatkozóval szerződő fél lenni és nem a közvilágításra kötelezett Önkormányzat. Ennél fogva a képviselő kérdése itt fel sem merülhet.

A kifejtettkre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - a Pp. 254.§-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján helyben hagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése és 83.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes és a beavatkozó másodfokú perki költségét megfizetni, míg a fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése szerint kell viselnie.

, 2011. évi december hó 01. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. előadó
bíró,
dr. Bacsa Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő